

Η
ΕΝΙΑΙΑ ΑΡΧΗ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ
2ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνήλθε στις 11 Νοεμβρίου 2022 με την εξής σύνθεση: Κωνσταντίνος Τόλης Πρόεδρος, Χρυσάνθη Χαραλαμποπούλου Εισηγήτρια και Χρήστος Σώκος, Μέλη.

Για να εξετάσει την, από 06.10.2022, προδικαστική προσφυγή με ΓΑΚ ΕΑΔΗΣΥ 1406/10.10.2022 του οικονομικού φορέα με την επωνυμία «... ...» και τον διακριτικό τίτλο «... ...», όπως εκπροσωπείται νόμιμα.

Κατά της/... (εφεξής αναθέτουσα αρχή), όπως εκπροσωπείται νόμιμα.

Της παρεμβαίνουσας με την επωνυμία «...» και τον διακριτικό τίτλο «...», όπως εκπροσωπείται νόμιμα.

Με την υπό εξέταση προδικαστική προσφυγή, ο προσφεύγων αιτείται να ακυρωθεί η με αριθμ. 2082/20.09.2022 απόφαση της οικονομικής επιτροπής της αναθέτουσας αρχής, με την οποία εγκρίθηκε το με αρ. 02/03.08.2022 πρακτικό της επιτροπής διενέργειας του υπόψη διαγωνισμού, εκδοθείσα στο πλαίσιο της με αρ. πρωτ. .../22.12.2021 διακήρυξης περί διενέργειας ανοικτού ηλεκτρονικού διαγωνισμού για την ανάδειξη αναδόχου κατασκευής του έργου «ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ... ΤΗΣ», Κωδικοί CPV: Κωδικοί CPV: ...-... ..., ...-...: Εργασίες ..., ...-...: ..., προϋπολογισθείσας αξίας 1.506.000,00€, συμπεριλαμβανομένου Φ.Π.Α με κριτήριο ανάθεσης την πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά μόνο βάσει τιμής - χαμηλότερη τιμή (Συστημικός αριθμός ΕΣΗΔΗΣ: ...).

Η συζήτηση άρχισε αφού άκουσε την Εισηγήτρια Χρυσάνθη Αν. Χαραλαμποπούλου

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφτηκε κατά τον Νόμο

1. Επειδή, για την άσκηση της εν λόγω προδικαστικής προσφυγής προκύπτει πως έχει προσκομιστεί, ελεγχθεί και δεσμευτεί το υπ' αριθμ., ... ποσού έξι χιλιάδων εβδομήντα τριών (6.073,00) € αναλογούν παράβολο υπέρ Ελληνικού Δημοσίου, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 363 παρ. 1 του Ν. 4412/2016 (Α' 147) και 5 παρ. 1 του Π.Δ. 39/2017 «Κανονισμός Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών ενώπιον της ΑΕΠΠ» (Α' 64) (εφεξής Κανονισμός).

2. Επειδή, η προσφεύγουσα άσκησε την από 06.10.2022 προδικαστική προσφυγή της, με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης ΕΑΔΗΣΥ 1406/10.10.2022, με χρήση του τυποποιημένου εντύπου της Αρχής, όπως προβλέπεται από τις διατάξεις των άρθρων 362 παρ. 2 του Ν. 4412/2016 και 8 παρ. 2 του Κανονισμού.

3. Επειδή, εμπροθέσμως η προσφεύγουσα προσβάλλει την ως άνω πράξη, καθόσον η κατ' αυτής προδικαστική προσφυγή έχει κατατεθεί εντός της προθεσμίας που ορίζουν τις διατάξεις των άρθρων 361 παρ. 1 περ. (α) Ν. 4412/2016 και 4 παρ. 1 περ. (α) του Κανονισμού. Σημειώνεται ότι η προσβαλλόμενη, υπ' αριθμ. 2082/2022 πράξη, με Θέμα: «Έγκριση πρακτικού ελέγχου δικαιολογητικών κατακύρωσης προσωρινού αναδόχου του ηλεκτρονικού διαγωνισμού του έργου: "Κατασκευή ... της", προϋπολογισμού 1.506.000,00 ευρώ (με Φ.Π.Α.), κωδικός έργου ΚΑΕ 9779.02.159», αναρτήθηκε στον διαδικτυακό τόπο του επίμαχου Διαγωνισμού (Ε.Σ.Η.ΔΗ.Σ) στις 27.09.2022.

5. Επειδή, η προσφεύγουσα υπέβαλε την με αριθμ. ... προσφορά στον εν θέματι διαγωνισμό, η οποία έγινε δεκτή με την προσβαλλόμενη απόφαση της αναθέτουσας αρχής και θεμελιώνει άμεσο, ενεστώς και προσωπικό έννομο συμφέρον για την άσκηση της εξεταζόμενης προδικαστικής προσφυγής, με την οποία στρέφεται κατά του ανταγωνιστή της. Το έννομο συμφέρον της για την άσκηση της ως άνω προδικαστικής προσφυγής, θεμελιώνεται, εν προκειμένω, στη ζημία της από τυχόν παράνομη συμμετοχή τρίτων στον υπόψη διαγωνισμό και στο επιδιωκόμενο όφελος από την απόρριψη της προσφοράς τους (ΕΑ 1216/2006, ΕΑ 512/2002, 517/2001 κλπ). Πιο συγκεκριμένα, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι υφίσταται δυσχερώς

επανορθώσιμη βλάβη, σύμφωνα με το άρθρο 360 παρ. 1 του Ν. 4412/2016, καθόσον με την υπ' αριθμ. 2082/20.09.2022 απόφαση της αναθέτουσας αρχής, μη νομίμως έγινε δεκτή η προσφορά της εταιρείας «... ..», παρόλο που αποκλίνει από απαράβατους όρους της διακήρυξης. i) Ως ειδικότερα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, κατά τον χρόνο υποβολής των δικαιολογητικών κατακύρωσης, η καθής η προσφυγή υπέβαλε τις ζητούμενες πιστοποιήσεις συμμόρφωσης με τα πρότυπα ΕΛΟΤ ISO 1900, 45001, 14001, 39001 και 22301, στις οποίες, ωστόσο, δεν αναγραφόταν ρητώς, ως πεδίο εφαρμογής, η κατασκευή και συντήρηση έργων ..., ως ζητείται στο άρθρο 22'E («Πρότυπα διασφάλισης ποιότητας και πρότυπα περιβαλλοντικής διαχείρισης») της διακήρυξης. Ως αναφέρει η προσφεύγουσα, κατόπιν διαπίστωσης της επίμαχης έλλειψης, η αναθέτουσα αρχή ζήτησε από τον προσωρινό μειοδότη διευκρινίσεις, με συνέπεια, να υποβληθεί η, από 14.09.2022, επίσημη βεβαίωση του φορέα πιστοποίησης «EUROCERT AE», στην οποία βεβαιώνεται ότι στο πεδίο εφαρμογής των υποβληθέντων πιστοποιητικών εμπεριέχεται και το ζητούμενο πεδίο εφαρμογής («κατασκευή και συντήρηση έργων ...»). Ωστόσο, κατά την άποψη της προσφεύγουσας, η υποβολή της ανωτέρω βεβαίωσης συνιστά ανεπίτρεπτη μεταβολή ήδη υποβληθείσας προσφοράς, κατά παράβαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης των διαγωνιζομένων και του ανόθευτου ανταγωνισμού, αφού διά της επίμαχης συμπλήρωσης, δεν βεβαιώνεται ένα προϋπάρχον πεδίο των επίμαχων πιστοποιήσεων, τουναντίον, προστίθεται εκ νέου και συνεπώς, παρανόμως, ένα νέο πεδίο εφαρμογής, το οποίο ζητείται επί ποινή αποκλεισμού στην ένδικη διακήρυξη (βλ. άρθρα 22.E και 23.7 της διακήρυξης). ii) Περαιτέρω η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η εν λόγω προσφορά θα έπρεπε να είχε απορριφθεί και για τον λόγο ότι δεν αποδείχθηκε με το κατάλληλο αποδεικτικό μέσο, η μη συνδρομή του λόγου αποκλεισμού του άρθρου 22.A. 4 (β) της διακήρυξης (μη υπαγωγή σε εκκαθάριση με δικαστική απόφαση), αφού στο υποβληθέν ενιαίο πιστοποιητικό δικαστικής φερεγγυότητας του Πρωτοδικείου Αθηνών αναγράφεται ρητώς ότι δεν καλύπτεται η περίπτωση αυτή, ελλείψει σχετικών στοιχείων στο αρχείο της Υπηρεσίας, ενώ ουδέν άλλο σχετικό έγγραφο (πχ ένορκη βεβαίωση) προσκομίσθηκε από τον μειοδότη.

6. Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 362 παρ. 3 του Ν. 4412/2016 και του άρθρου 7 του ΠΔ 39/2017, η ασκηθείσα παρέμβαση κατατέθηκε εμπρόθεσμα (21.10.2022), ήτοι, δέκα (10) ημέρες μετά την κοινοποίηση της προδικαστικής προσφυγής στις 11.10.2022 στους λοιπούς προσφέροντες, σκοπεί δε στην απόρριψη της εν λόγω προσφυγής, καθόσον η παρεμβαίνουσα (προσωρινός μειοδότης), προδήλως ευνοείται από τη διατήρηση της ισχύος της προσβαλλόμενης απόφασης, με την οποία έγινε δεκτή η προσφορά της, κατά το στάδιο υποβολής των δικαιολογητικών κατακύρωσης. Ως εκ τούτου, ασκείται παραδεκτώς και πρέπει να εξετασθεί περαιτέρω, κατ' ουσίαν από την Αρχή.

7. Επειδή, στο με αρ. πρωτ. 1050902/21.10.022 έγγραφο απόψεων της αναθέτουσας αρχής αναφέρονται σε σχέση με την υπό κρίση προσφυγή τα εξής: *«[...] Η προσωρινή Ανάδοχος εταιρεία «...», προσκόμισε και τα πέντε απαιτούμενα ISO, ήτοι : Το ΕΛΟΤ EN ISO 9001:2015, το ΕΛΟΤ EN ISO 45001:2018, το ΕΛΟΤ EN ISO 14001:2015, το ISO 39001:2012 και το ISO 22301:2012. Λόγω του ότι στα προσκομισθέντα ISO δεν υπήρχε ρητή αναφορά του όρου «Κατασκευή και συντήρηση έργων ...», η Επιτροπή Διαγωνισμού κατ' εφαρμογή του άρθρ. 103 παρ. 2 του ν. 4412/2016, όπως ισχύει, με σχετική πρόσκλησή της, ζήτησε διευκρινίσεις, σύμφωνα με το άρθρ. 103 παρ. 2 του ν. 4412/2016 όπως ισχύει, προκειμένου να διαπιστώσει ότι τα κατατεθέντα ISO της εταιρείας «...», κάλυπταν και την κατασκευή και συντήρηση έργων Πράγματι, εντός της προθεσμίας που όρισε η Επιτροπή Διαγωνισμού, η προσωρινή Ανάδοχος υπέβαλε στις 14.09.2022 απαντητικό διευκρινιστικό έγγραφο και προσκόμισε επίσημη βεβαίωση του φορέα πιστοποίησης «EUROCERT», σύμφωνα με την οποία στο πεδίο εφαρμογής των προσκομισθέντων ISO περιλαμβάνεται και η κατασκευή και συντήρηση έργων Μετά τη διευκρίνηση αυτή και την υποβληθείσα βεβαίωση του φορέα πιστοποίησης, αποδείχθηκε ότι η προσωρινή ανάδοχος πληρούσε καθ' όλα, τα απαιτούμενα από το άρθρο 22.Ε της Διακήρυξης κριτήρια, συνεπώς ορθά έγινε δεκτή η προσφορά της εταιρείας «...». [...] β) Η ημερομηνία που φέρει η υποβληθείσα βεβαίωση του φορέα πιστοποίησης, λογικά είναι μεταγενέστερη της πρόσκλησης της Αναθέτουσας Αρχής προς την προσωρινή ανάδοχο. Η βεβαίωση αυτή δεν υποκαθιστά τα υποβληθέντα ISO, απλά επιβεβαιώνει το περιεχόμενό τους. Συνεπώς, ουδεμία επίδραση έχει επ' αυτών κατά το χρόνο*

υποβολής της προσφοράς της προσωρινής αναδόχου. Πιστοποιεί μόνο ότι τα υποβληθέντα ISO, καθόλη τη διάρκεια ισχύος τους, αρά και κατά το χρόνο υποβολής της προσφοράς της προσωρινής Αναδόχου, καλύπτουν την κατασκευή και συντήρηση έργων

Β. Ως προς τον δεύτερο λόγο της Προσφυγής, περί εσφαλμένης αποδοχής της προσφοράς της εταιρείας «...», λόγω πλημμελούς απόδειξης της μη θέσεώς της σε καθεστώς εκκαθάρισης, μέσω του προσκομισθέντος πιστοποιητικού δικαστικής φερεγγυότητας: Στο πιστοποιητικό δικαστικής φερεγγυότητας του Πρωτοδικείου Αθηνών που προσκόμισε η προσωρινή Ανάδοχος, αναφέρεται ότι «...6. Κατά του νομικού αυτού προσώπου: δεν μπορούμε να βεβαιώσουμε α) αν έχει εκδοθεί απόφαση, β) αν έχει κατατεθεί αίτηση υπαγωγής σε εκκαθάριση διότι δεν τηρούνται στην Υπηρεσία μας αντίστοιχα στοιχεία (...)». Εν προκειμένω, για την περίπτωση της εκκαθάρισης στο εν λόγω πιστοποιητικό, δεν είναι δυνατή η σχετική βεβαίωση λόγω έλλειψης αντίστοιχων στοιχείων. Όμως, η συγκεκριμένη παράλειψη δεν αποτελεί άνευ ετέρου λόγο αποκλεισμού της προσωρινής Αναδόχου, σύμφωνα με το άρθρ. 103 του ν. 4412/2020, καθώς η Αναθέτουσα Αρχή οφείλει, κατά δέσμια αρμοδιότητα, να καλέσει την προσωρινή Ανάδοχο σε υποβολή νέου πιστοποιητικού δικαστικής φερεγγυότητας που να περιλαμβάνει και την περίπτωση της εκκαθάρισης ή, αντ' αυτού, ένορκης βεβαίωσης...».

8. Επειδή, στις 31.10.2022 η προσφεύγουσα υπέβαλε εμπροθέσμως υπόμνημα, σύμφωνα με το άρθρο 365 παρ. 1 του Ν. 4412/2016, ως τροποποιήθηκε και ισχύει, όπου επαναλαμβάνει ως προς τον 1^ο λόγο προσφυγής, ότι η βεβαίωση του φορέα πιστοποίησης «EUROCERT AE» δεν μπορεί να γίνει δεκτή από την αναθέτουσα αρχή, διότι απλώς επιβεβαιώνει ότι στα προσκομισθέντα πιστοποιητικά ISO ενσωματώνεται εξ αρχής το ζητούμενο πεδίο: «κατασκευή και συντήρηση έργων ...», ενώ τούτο δεν αναγράφεται ρητά στο σώμα των επίμαχων πιστοποιήσεων, ως έδει. Περαιτέρω, ως προς τις αιτιάσεις της παρεμβαίνουσας, κατά τις οποίες, επειδή ο συγκεκριμένος διαγωνισμός αφορά σε δημόσιο έργο οδοποιίας, για τη νομότυπη συμμετοχή ενός υποψηφίου, αρκεί να περιλαμβάνεται στο πεδίο εφαρμογής των ζητούμενων πιστοποιητικών ISO το πεδίο της κατασκευής, λειτουργίας και συντήρησης έργων οδοποιίας, η προσφεύγουσα αντιτείνει ότι από την επισκόπηση του άρθρου 11.3 «Περιγραφή και ουσιώδη

χαρακτηριστικά του έργου» της διακήρυξης — όπου ορίζεται ότι αντικείμενο της εν λόγω σύμβασης είναι η κατασκευή ..., οι δε κωδικοί CPV του έργου είναι οι ακόλουθοι: ...-1 κατασκευές, ...-...: Εργασίες ..., και ...-...: ... μέσα, οπότε και μόνον από την επιλογή των κωδικών CPV ...-...: Εργασίες ... και CPV ...-...: ... μέσα — γίνεται αντιληπτό ότι το υπό ανάθεση έργο είναι απολύτως εξειδικευμένο και συνεπώς, ορθώς ζητήθηκε εξαρχής συγκεκριμένο πεδίο εφαρμογής και όχι ένα γενικό πεδίο εφαρμογής αυτών, όπως είναι η «κατασκευή και συντήρηση».

Ως προς τον 2^ο λόγο προσφυγής, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, για την νόμιμη επίκληση της διάταξης του άρθρου 103 του ν. 4412/2016, κατ' αναλογία προς το άρθρο 102 του ίδιου νόμου, θα πρέπει τα τυχόν συμπληρωματικώς υποβληθέντα έγγραφα να αφορούν σε στοιχεία, των οποίων είναι αντικειμενικά εξακριβώσιμος ο προγενέστερος χαρακτήρας σε σχέση με την καταληκτική προθεσμία υποβολής των δικαιολογητικών κατακύρωσης, ώστε να μην επιφέρουν ανεπίτρεπτη τροποποίηση της προσφοράς. Κατά την άποψη της προσφεύγουσας, οι ανωτέρω προϋποθέσεις δεν πληρούνται, εν προκειμένω, διότι ο προσωρινός μειοδότης δεν υπέβαλε εξαρχής κανένα στοιχείο που να αναφέρεται στην συγκεκριμένη περίπτωση αποκλεισμού (μη υπαγωγή σε εκκαθάριση) και ως εκ τούτου, η το πρώτον, εκ των υστέρων απόδειξη μη συνδρομής του λόγου αυτού, κατ' εφαρμογή του άρθρου 103 του ν. 4412/2016, συνιστά μη επιτρεπτή μεταβολή της προσφοράς.

9. Επειδή, από την επισκόπηση του συνόλου των στοιχείων της εξεταζόμενης υπόθεσης, προκύπτουν τα ακόλουθα:

- 1^{ος} λόγος προσφυγής: ανεπίτρεπτη συμπλήρωση/τροποποίηση της προσφοράς: Σημειωτέον ότι στο άρθρο 22.Ε. («Πρότυπα διασφάλισης ποιότητας και πρότυπα περιβαλλοντικής διαχείρισης») της διακήρυξης, ορίζεται ότι: «α) Σύστημα Διαχείρισης Ποιότητας σύμφωνα με τις απαιτήσεις του προτύπου ΕΛΟΤ EN ISO 9001 (ή ισοδύναμο για δραστηριότητα συναφή με το αντικείμενο της παρούσας Διακήρυξης, στην κατασκευή και συντήρηση έργων ...). β) Σύστημα Διαχείρισης της Υγιεινής και Ασφάλειας στην Εργασία σύμφωνα με το Πρότυπο ΕΛΟΤ ISO 45001 (ή ισοδύναμο) στο πεδίο κατασκευή και συντήρηση έργων ...). γ) Σύστημα Περιβαλλοντικής σύμφωνα

με το πρότυπο ISO 14001 (ή ισοδύναμο) για δραστηριότητα συναφή με το αντικείμενο της παρούσας Διακήρυξης στην κατασκευή και συντήρηση έργων δ) Σύστημα Διαχείρισης της Οδικής Ασφάλειας σύμφωνα με το πρότυπο ISO 39001 (ή ισοδύναμο) για δραστηριότητα συναφή με το αντικείμενο της παρούσας Διακήρυξης ήτοι κατασκευή και συντήρηση έργων ε) Το σύστημα Διαχείρισης Επιχειρησιακής συνέχειας ISO 22301:2019 ή ισοδύναμο, που έχει εκδοθεί από ανεξάρτητο οργανισμό που βεβαιώνει ότι ο οικονομικός φορέας συμμορφώνεται με το απαιτούμενο πρότυπο». Στο δε άρθρο 23 («Αποδεικτικά μέσα κριτηρίων ποιοτικής επιλογής») παρ. 7 της διακήρυξης, ζητείται προς απόδειξη πλήρωσης του άρ. 2.2.Ε., η υποβολή των αντίστοιχων πέντε (5) πιστοποιητικών ISO από τον προσωρινό μειοδότη.

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι από το περιεχόμενο των προσκομισθέντων πιστοποιητικών ISO 9001 (για την τήρηση συστήματος διαχείρισης ποιότητας), 45001 (για την τήρηση συστήματος διαχείρισης υγείας και ασφάλειας στην εργασία), 14001 (για την τήρηση συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισης) 39001 (για την τήρηση συστήματος διαχείρισης οδικής ασφάλειας) και 22301 (σύστημα διαχείρισης επιχειρησιακής συνέχειας), προκύπτει σαφώς ότι αυτά δεν περιλαμβάνουν το ζητούμενο πεδίο της κατασκευής και συντήρησης έργων ..., διότι, ως πεδίο εφαρμογής τους, αναφέρεται ρητώς και σαφώς μόνο η κατασκευή, λειτουργία και συντήρηση ιδιωτικών και δημόσιων τεχνικών έργων ή/και η τοποθέτηση οριζόντιας και κατακόρυφης σήμανσης οδικού δικτύου. Πέραν της μη ρητής αναφοράς του ζητούμενο πεδίου στα επίμαχα πιστοποιητικά κατά τον χρόνο εκδόσεώς τους, δεν έχει τεθεί σε αυτά ούτε τυχόν προσθήκη του ζητούμενου πεδίου σε μεταγενέστερη ημερομηνία, με ρητή αναφορά της ημερομηνίας τροποποίησης του περιεχομένου τους. Επίσης, η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι η βεβαίωση του φορέα πιστοποίησης «EUROCERT ΑΕ», που υποβλήθηκε από τον προσωρινό ανάδοχο στο πλαίσιο συμπλήρωσης της προσφοράς του, στην οποία βεβαιώνεται ότι στο γενικό πεδίο εφαρμογής της «κατασκευής, λειτουργίας και συντήρησης δημοσίων και ιδιωτικών έργων οδοποιίας» περιλαμβάνεται και το ζητούμενο πεδίο, δεν μπορεί να ληφθεί νομίμως υπόψη, διότι κάτι τέτοιο θα συνιστούσε ανεπίτρεπτη μεταβολή ήδη υποβληθείσας προσφοράς, αφού από το περιεχόμενό της ουδόλως προκύπτει ότι τα όσα βεβαιώνονται σε αυτήν ανάγονται σε στοιχεία που - ως

αντικειμενικώς μπορεί να εξακριβωθεί – υφίσταντο ήδη κατά τον χρόνο υποβολής της υπό εξέταση προσφοράς. Ειδικότερα, η επίμαχη βεβαίωση δεν αποτελεί επαρκές αποδεικτικό μέσο απόδειξης του κριτηρίου επιλογής του άρθρ. 22.Ε της διακήρυξης, διότι καταλαμβάνει το χρονικό διάστημα από την έκδοσή της και εφεξής, ενώ τα επίμαχα πιστοποιητικά ISO θα πρέπει, κατά τον νόμο και τη διακήρυξη, να καλύπτουν τις απαιτήσεις της διακήρυξης, τόσο κατά τον χρόνο υποβολής των προσφορών, όσο και κατά τον χρόνο υποβολής των δικαιολογητικών κατακύρωσης. Τέλος, η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι η εν λόγω βεβαίωση δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη από την αναθέτουσα αρχή, διότι ουδέν αίτημα συμπλήρωσης ελλειπόντων δικαιολογητικών ή/και παράτασης της προθεσμίας υποβολής ενός ή περισσότερων εξ αυτών υποβλήθηκε από την εταιρεία «...».

Η παρεμβαίνουσα υποστηρίζει ότι της ζητήθηκε νομίμως από την επιτροπή διαγωνισμού να παράσχει διευκρινίσεις, κατ' εφαρμογή του άρθρ. 103 παρ. 2 του ν. 4412/2016 και ειδικότερα, να υποβάλλει επίσημα στοιχεία που να αποδεικνύουν ότι τα στο γενικό πεδίο εφαρμογής της «κατασκευής, λειτουργίας και συντήρησης δημοσίων και ιδιωτικών έργων οδοποιίας» των επίμαχων πιστοποιητικών ISO συγκαταλέγεται και η ειδική δραστηριότητα της κατασκευής και συντήρησης έργων Ως ειδικότερα αναφέρει η εταιρεία, διά της ανωτέρω συμπλήρωσης απέδειξε πλήρως ότι πληροί το κριτήριο επιλογής του άρθρου 22.Ε. της διακήρυξης, διότι με την, από 14.09.2022, επίσημη βεβαίωση του φορέα πιστοποίησης «EUROCERT», πιστοποιήθηκε αρμοδίως ότι τα ήδη υποβληθέντα με την προσφορά της πιστοποιητικά εμπεριέχουν το κρίσιμο πεδίο εφαρμογής. Πιο συγκεκριμένα, στην εν λόγω βεβαίωση αναφέρεται ότι: «... στο πεδίο πιστοποίησης *«ΔΙΕΝΕΡΓΕΙΑ ΜΕΤΑΦΟΡΙΚΟΥ ΕΡΓΟΥ ΚΑΙ ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ... (...), ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΚΑΙ ΣΥΝΤΗΡΗΣΗ ...»* των υπ' αριθ. 00.12.0867 (ISO 9001:2015), 00.02.0656 (ISO 14001:2015), 00.05.0225 (ISO 45001:2018), 00.19.0112 (ISO 39001:2018) & 00.24.0045 (ISO 22301:2012) πιστοποιητικών της εταιρείας «...» περιλαμβάνεται και η *«ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΚΑΙ ΣΥΝΤΗΡΗΣΗ»*.

Β) Στην προκείμενη περίπτωση, γίνονται δεκτό ότι η πρόσκληση της αναθέτουσας αρχής έγινε στο πλαίσιο εφαρμογής του άρθρου 103 παρ. 2 του ν. 4412/2016, υπό τη νέα του μορφή, ήτοι, μετά την τροποποίησή του με το άρθρο 43 του ν. 4782/2021, που έχει ως σκοπό την αποφυγή αποκλεισμών

οικονομικών φορέων για αποκλειστικώς τυπικούς λόγους. Επομένως, η υποβολή της επίμαχης βεβαίωσης, που ζητήθηκε νομίμως από την αναθέτουσα αρχή, δυνάμει του άρθρου 103 παρ. 2 του ν. 4412/2016, ως ίσχυε κατά τον χρόνο δημοσίευσης της εν θέματι διακήρυξης (22.12.2021), δεν συνιστά ανεπίτρεπτη τροποποίηση της συγκεκριμένης προσφοράς, κατά παράβαση της ίσης μεταχείρισης των διαγωνιζομένων, αφού ουδόλως τροποποίησε το αρχικό περιεχόμενο των αντίστοιχων πιστοποιητικών, ως αβασίμως υποστηρίζει ο προσφεύγων, τουναντίον, το αρχικώς πιστοποιηθέν γενικό πεδίο εφαρμογής των οικείων πιστοποιητικών (κατασκευή και συντήρηση έργων οδοποιίας), διευκρινίσθηκε με νόμιμο τρόπο ως προς τις εξειδικεύσεις που περιλαμβάνει («κατασκευή και συντήρηση έργων ...»). Επομένως, η επίμαχη συμπλήρωση δεν εισάγει αθέμιτο ανταγωνιστικό πλεονέκτημα υπέρ του προσωρινού μειοδότη σε βάρος των λοιπών συμμετεχόντων, ως υπολαμβάνει η προσφεύγουσα.

Επίσης, παρόλο που η προσκομισθείσα βεβαίωση φέρει ημερομηνία 13.09.2022, ήτοι, έπεται της πρόσκλησης της αναθέτουσας αρχής, καλύπτει τον χρόνο έκδοσης των σχετικών πιστοποιητικών και δεν επηρεάζει το χρονικό διάστημα ισχύος τους. Υπενθυμίζεται ότι ο αντικειμενικά εξακριβώσιμος προγενέστερος χαρακτήρας των συμπληρωματικών εγγράφων που υποβάλλει ο μειοδότης, θα πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι τα στοιχεία που βεβαιώνονται με τα έγγραφα αυτά, θα πρέπει να ανάγονται στον χρόνο υποβολής της προσφοράς, το δε γεγονός ότι η συγκεκριμένη βεβαίωση φέρει ημερομηνία, μεταγενέστερη της ημερομηνίας υποβολής των δικαιολογητικών κατακύρωσης είναι καθόλα εύλογο, αφού ζητήθηκε ως συμπληρωματικό στοιχείο, σύμφωνα με το άρθρο 4.2. («Πρόσκληση υποβολής δικαιολογητικών προσωρινού αναδόχου/ Κατακύρωση/ Πρόσκληση για υπογραφή σύμβασης») της διακήρυξης (βλ. αντίστοιχα, άρ. 103 παρ. 2 του ν. 4412/2016).

Εξάλλου, η βεβαίωση αυτή, αποτελεί επίσημο έγγραφο αναγνωρισμένου φορέα πιστοποίησης, με το οποίο βεβαιώνονται με αντικειμενικό τρόπο στοιχεία των εκδοθέντων πιστοποιητικών, τα οποία συνέτρεχαν εξ υπαρχής και ειδικότερα, σε χρόνο προγενέστερο του χρόνου υποβολής της εξεταζόμενης προσφοράς, ως απαιτεί το τροποποιημένο άρθρο 103 (βλ. αιτιολογική έκθεση του ν. 4782/2021 για το άρθρο αυτό). Σε κάθε

περίπτωση, ο μόνος αρμόδιος φορέας για την παροχή των επίμαχων διευκρινίσεων είναι ο φορέας εκδόσεώς τους [εν προκειμένω, η «EUROCERT (ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΕΛΕΓΧΩΝ ΚΑΙ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΣΕΩΝ Α.Ε.)»], μη δυνάμενου του προσφεύγοντος ή οποιουδήποτε άλλου οικονομικού φορέα (ομοίως και της Αρχής), να αμφισβητήσει, είτε τη μεθοδολογία που ακολουθεί ο φορέας για την έκδοση των πιστοποιητικών, είτε τα επιμέρους στοιχεία των πεδίων εφαρμογής που εμπεριέχονται στα πιστοποιητικά που αυτός εκδίδει.

Θα πρέπει, επίσης, να σημειωθεί ότι, λαμβανομένου υπόψη του μεγάλου αριθμού εργασιών/δραστηριοτήτων που δύναται να αποτελέσουν αντικείμενο διαπίστευσης από έναν αναγνωρισμένο οργανισμό, δεν θα ήταν εφικτό να περιλαμβάνεται στο πεδίο εφαρμογής ενός πιστοποιητικού ISO κάθε επιμέρους σχετική εργασία, για την οποία πιστοποιήθηκε ένας οικονομικός φορέας. Επομένως, για λόγους οικονομίας, στο πεδίο εφαρμογής των πιστοποιητικών περιλαμβάνονται γενικότερες κατηγορίες εργασιών, τα όσα δε προβάλλει ο προσφεύγων περί ανεπίτρεπτης μεταγενέστερης προσθήκης πεδίου εφαρμογής στα πιστοποιητικά, θα πρέπει να απορριφθούν ως αόριστα, αναπόδεικτα και συνεπώς, ως απαράδεκτα.

Περαιτέρω, οι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας, ότι δηλαδή για τη συμπλήρωση της κρινόμενης προσφοράς, ήταν δήθεν υποχρεωτικό όπως υποβληθεί αίτημα συμπλήρωσης ελλειπόντων δικαιολογητικών κατακύρωσης από τον προσωρινό μειοδότη, απορρίπτονται ως μη ερειδόμενοι στον νόμο, ως ίσχυε κατά τον χρόνο δημοσίευσης της διακήρυξης (22.12.2021) ή σε άρθρο της ένδικης διακήρυξης, διότι κατά το σαφές γράμμα του άρθρου 4.2 παρ. γ) της διακήρυξης, το οποίο αποδέχθηκε ο προσφεύγων με την ανεπιφύλακτη συμμετοχή στον υπόψη διαγωνισμό: *«γ) Αν δεν υποβληθούν τα παραπάνω δικαιολογητικά ή υπάρχουν ελλείψεις σε αυτά που υποβλήθηκαν ηλεκτρονικά ή σε έντυπη μορφή, εφόσον απαιτείται, σύμφωνα με τα ανωτέρω η αναθέτουσα αρχή καλεί τον προσωρινό ανάδοχο να προσκομίσει τα ελλείποντα δικαιολογητικά ή να συμπληρώσει τα ήδη υποβληθέντα ή να παράσχει διευκρινίσεις, κατά την έννοια του άρθρου 102 ν. 4412/2016, εντός προθεσμίας δέκα (10) ημερών από την κοινοποίηση της σχετικής πρόσκλησης σε αυτόν. Αν ο προσωρινός ανάδοχος υποβάλλει αίτημα προς την αναθέτουσα αρχή για παράταση της ως άνω προθεσμίας, το οποίο συνοδεύεται με αποδεικτικά έγγραφα από τα οποία να αποδεικνύεται ότι έχει*

αιτηθεί τη χορήγηση των δικαιολογητικών, η αναθέτουσα αρχή παρατείνει την προθεσμία υποβολής των δικαιολογητικών για όσο χρόνο απαιτηθεί για τη χορήγηση των δικαιολογητικών από τις αρμόδιες δημόσιες αρχές. [...]».

Τέλος, αλυσιτελώς προβάλλεται από την προσφεύγουσα, πως από το σώμα των επίμαχων πιστοποιήσεων θα έπρεπε να προκύπτει ότι προστέθηκε το επίμαχο πεδίο εφαρμογής. Έστω σε μεταγενέστερη, της ημερομηνίας εκδόσεώς τους, ημερομηνία. Ως, εξάλλου, προελέχθη, στην εξεταζόμενη περίπτωση, το ζητούμενο πεδίο δεν αναφέρεται μεν ρητώς στο σώμα των πιστοποιητικών (ούτε εξ υπαρχής, ούτε μεταγενέστερα με θέση σχετικής προσθήκης), ωστόσο, βεβαιώθηκε από τον πλέον αρμόδιο φορέα πιστοποίησης, ότι οι έλεγχοι που διεξήχθησαν για την έκδοσή τους, περιελάμβαναν εξ υπαρχής και το εξειδικευμένο πεδίο της κατασκευής και συντήρησης έργων Ομοίως, λόγω της αυτοτέλειας των διαγωνιστικών διαδικασιών, αλυσιτελώς η προσφεύγουσα παραπέμπει σε έτερες αποφάσεις της ΕΑΔΗΣΥ. Και τούτο, διότι, σε αντίθεση με τους διαγωνιστικές διαδικασίες που κρίθηκαν με τις αποφάσεις αυτές, στην κρινόμενη διαδικασία υποβλήθηκε σχετική επίσημη βεβαίωση διευκρίνισης του κρίσιμου -κατά την ένδικη διακήρυξη- πεδίου εφαρμογής από τον αρμόδιο φορέα.

Από τα ανωτέρω αναφερόμενα, συνάγεται ότι στην προκείμενη περίπτωση δεν παραβιάσθηκε το άρθρο 23.2. [«Δικαιολογητικά (Αποδεικτικά μέσα)»] της εν θέματι διακήρυξης, κατά το οποίο: «*Το δικαίωμα συμμετοχής και οι όροι και προϋποθέσεις συμμετοχής, όπως ορίστηκαν στα άρθρα 21 και 22 της παρούσας, κρίνονται: α) κατά την υποβολή της προσφοράς, με την υποβολή του ΕΕΕΣ, β) κατά την υποβολή των δικαιολογητικών κατακύρωσης, σύμφωνα με το άρθρο 4.2 (α έως δ) και γ) κατά την εξέταση της υπεύθυνης δήλωσης, σύμφωνα με την περ. γ' της παρ. 3 του άρθρου 105 του ν.4412/16, και στο άρθρο 4.2 (ε) της παρούσας.*», αφού το ζητούμενο (εξειδικευμένο) πεδίο εφαρμογής περιλαμβανόταν ήδη στο αρχικώς βεβαιωθέν γενικό πεδίο εφαρμογής των οικείων πιστοποιητικών, ως νομίμως και αρμοδίως διευκρινίσθηκε. Με βάση τα προρρηθέντα, ο 1^{ος} λόγος της υπό κρίση προσφυγής θα πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος και περαιτέρω, ως απαράδεκτος.

• 2^{ος} λόγος προσφυγής: μη απόδειξη του λόγου αποκλεισμού περί μη υπαγωγής σε εκκαθάριση με δικαστική απόφαση [άρθρα 22.A.4. (β) και 23.3. της διακήρυξης]. Στο άρθρο 23.3. («Δικαιολογητικά μη συνδρομής λόγων αποκλεισμού του άρθρου 22 Α.») της διακήρυξης ορίζεται ότι: «Για την απόδειξη της μη συνδρομής των λόγων αποκλεισμού του άρθρου 22Α, ο προσωρινός ανάδοχος υποβάλλει αντίστοιχα τα παρακάτω δικαιολογητικά: [...] (γ) για την παράγραφο Α.4 (β) του άρθρου 22: πιστοποιητικό που εκδίδεται από την αρμόδια δικαστική ή διοικητική αρχή του οικείου κράτους - μέλους ή χώρας, που να έχει εκδοθεί έως τρεις (3) μήνες πριν από την υποβολή του. Για τους οικονομικούς φορείς που είναι εγκαταστημένοι ή εκτελούν έργα στην Ελλάδα: γ1) «Ενιαίο Πιστοποιητικό Δικαστικής Φερεγγυότητας», με το οποίο βεβαιώνεται ότι δεν τελούν υπό πτώχευση, πτωχευτικό συμβιβασμό, αναγκαστική διαχείριση, δεν έχουν υπαχθεί σε διαδικασία εξυγίανσης καθώς και ότι το νομικό πρόσωπο δεν έχει τεθεί υπό εκκαθάριση με δικαστική απόφαση. Το εν λόγω πιστοποιητικό εκδίδεται από το αρμόδιο πρωτοδικείο της έδρας του οικονομικού φορέα. γ2) πιστοποιητικό του Γ.Ε.Μ.Η. από το οποίο προκύπτει ότι το νομικό πρόσωπο δεν έχει λυθεί και τεθεί υπό εκκαθάριση με απόφαση των εταίρων, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, ως κάθε φορά ισχύουν. Τα φυσικά πρόσωπα δεν υποβάλλουν πιστοποιητικό περί μη θέσης σε εκκαθάριση. γ3) εκτύπωση της καρτέλας “Στοιχεία Μητρώου/ Επιχείρησης” από την ηλεκτρονική πλατφόρμα της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων, όπως αυτά εμφανίζονται στο *taxisnet*, από την οποία να προκύπτει η μη αναστολή της επιχειρηματικής δραστηριότητάς τους». (δ) Αν το κράτος-μέλος ή χώρα δεν εκδίδει τα υπό των περ. (α), (β) και (γ) πιστοποιητικά ή όπου τα πιστοποιητικά αυτά δεν καλύπτουν όλες τις περιπτώσεις υπό 1 και 2 και 4 (β) του άρθρου 22 Α, το έγγραφο ή το πιστοποιητικό μπορεί να αντικαθίσταται από ένορκη βεβαίωση ή, στα κράτη - μέλη ή στις χώρες όπου δεν προβλέπεται ένορκη βεβαίωση, από υπεύθυνη δήλωση του ενδιαφερομένου ενώπιον αρμόδιας δικαστικής ή διοικητικής αρχής, συμβολαιογράφου ή αρμόδιου επαγγελματικού ή εμπορικού οργανισμού του κράτους μέλους ή της χώρας καταγωγής ή της χώρας όπου είναι εγκατεστημένος ο οικονομικός φορέας. Στην περίπτωση αυτή οι αρμόδιες δημόσιες αρχές παρέχουν επίσημη δήλωση στην οποία αναφέρεται ότι δεν

εκδίδονται τα έγγραφα ή τα πιστοποιητικά της παρούσας παραγράφου ή ότι τα έγγραφα ή τα πιστοποιητικά αυτά δεν καλύπτουν όλες τις περιπτώσεις που αναφέρονται στα υπό 1 και 2 και 4 (β) του άρθρου 22 Α της παρούσας.».

Επίσης, στην παρ. 23.11 της διακήρυξης, προβλέπεται ότι: «Επισημαίνεται ότι γίνονται αποδεκτές: • οι ένορκες βεβαιώσεις που αναφέρονται στην παρούσα Διακήρυξη, εφόσον έχουν συνταχθεί έως τρεις (3) μήνες πριν από την υποβολή τους, • οι υπεύθυνες δηλώσεις, εφόσον έχουν συνταχθεί μετά την κοινοποίηση της πρόσκλησης για την υποβολή των δικαιολογητικών Σημειώνεται ότι δεν απαιτείται θεώρηση του γνησίου της υπογραφής τους».

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι μολονότι στο προσκομισθέν από τον προσωρινό μειοδότη ενιαίο πιστοποιητικό δικαστικής φερεγγυότητας του Πρωτοδικείου Αθηνών αναφέρεται (επί λέξει) ότι: «...6. Κατά του νομικού αυτού προσώπου: δεν μπορούμε να βεβαιώσουμε α) αν έχει εκδοθεί απόφαση, β) αν έχει κατατεθεί αίτηση υπαγωγής σε εκκαθάριση διότι δεν τηρούνται στην Υπηρεσία μας αντίστοιχα στοιχεία [...]», η καθής η προσφυγή δεν υπέβαλε, ως όφειλε, ένορκη βεβαίωση «... εκδοθείσα εντός του ζητούμενου κατά την διακήρυξη χρόνου, εκ του οποίου να αποδεικνύεται ότι δεν έχει εκδοθεί σε βάρος της απόφαση, ούτε έχει κατατεθεί αίτηση υπαγωγής σε εκκαθάριση...» και επομένως, η προσφορά της θα έπρεπε να είχε απορριφθεί. Τέλος, η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι η υποβολή του υπ' αριθ. πρωτ. 1943656.2863170/30.08.2022 γενικού πιστοποιητικού ΓΕΜΗ, στο οποίο βεβαιώνεται ότι «...γ) δεν έχει περιέλθει στην Υπηρεσία μας για να καταχωρισθεί στην Μερίδα της εταιρείας στο ΓΕΜΗ αίτηση, αγωγή ή δικαστική απόφαση για λύση της εταιρείας και διορισμό ή αντικατάσταση εκκαθαριστή ή συνεκκαθαριστή, ούτε απόφαση που να τη θέτει υπό αναγκαστική διαχείριση ή ειδική εκκαθάριση», δεν επαρκεί για την απόδειξη της μη συνδρομής του επίμαχου λόγου αποκλεισμού (μη θέση σε εκκαθάριση με δικαστική απόφαση), διότι το πιστοποιητικό ΓΕΜΗ αναφέρεται στη μη θέση σε εκκαθάριση με απόφαση των εταίρων.

Κατά την άποψη της παρεμβαίνουσας, η μη αναφορά του συγκεκριμένου λόγου αποκλεισμού στο υποβληθέν πιστοποιητικό δικαστικής φερεγγυότητας, δεν αποτελεί λόγο αυτόματης απόρριψης της προσφοράς της, διότι σύμφωνα με το άρθρο 103 παρ. 2 του ν. 4412/2020, ως ισχύει, η αναθέτουσα αρχή οφείλει προ του αποκλεισμού της και δη, κατά δέσμια

αρμοδιότητα, να την καλέσει όπως υποβάλλει έτερο δικαστικό πιστοποιητικό ή ένορκη βεβαίωση. Τέλος, η παρεμβαίνουσα επισημαίνει ότι η υπ' αριθμ. 1299/2021 απόφαση της Αρχής, στην οποία παραπέμπει η προσφεύγουσα προς υποστήριξη των σχετικών ισχυρισμών της, εκδόθηκε υπό το προϋφιστάμενο θεσμικό πλαίσιο του άρθρου 103 του ν. 4412/2016, κατά το οποίο δεν επιτρεπόταν καμία διευκρίνιση/συμπλήρωση από τον προσωρινό ανάδοχο και επομένως, δεν σχετίζεται με την εξεταζόμενη περίπτωση.

Καταρχάς και ως προς τον λόγο αυτόν προσφυγής, ισχύουν *mutatis mutandis* όσα προαναφέρθηκαν σε σχέση με τον 1^ο λόγο προσφυγής. Ειδικότερα, επειδή, βάσει του άρθρου 4.2.γ της ένδικης διακήρυξης: *«γ) Αν δεν υποβληθούν τα παραπάνω δικαιολογητικά ή υπάρχουν ελλείψεις σε αυτά που υποβλήθηκαν ηλεκτρονικά ή σε έντυπη μορφή, εφόσον απαιτείται, σύμφωνα με τα ανωτέρω η αναθέτουσα αρχή καλεί τον προσωρινό ανάδοχο να προσκομίσει τα ελλείποντα δικαιολογητικά ή να συμπληρώσει τα ήδη υποβληθέντα ή να παράσχει διευκρινίσεις, κατά την έννοια του άρθρου 102 ν. 4412/2016, εντός προθεσμίας δέκα (10) ημερών από την κοινοποίηση της σχετικής πρόσκλησης σε αυτόν...»*, η οικεία αναθέτουσα αρχή είχε το δικαίωμα να καλέσει τον προσωρινό μειοδότη να υποβάλλει την ένορκη βεβαίωση του άρθρου 23.3 περ. (δ) της διακήρυξης από τη στιγμή που στο υποβληθέν ενιαίο πιστοποιητικό δικαστικής φερεγγυότητας του Πρωτοδικείου Αθηνών αναφέρεται ρητώς ότι δεν μπορεί να βεβαιωθεί η μη συνδρομή του επίμαχου λόγου αποκλεισμού, ελλείπει σχετικών στοιχείων στο αρχείο του δικαστηρίου - ενέργεια στην οποία, ωστόσο, δεν προέβη στην κρινόμενη περίπτωση. Θα πρέπει στο σημείο αυτό να σημειωθεί ότι ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας, σύμφωνα με τον οποίον, επειδή ο προσωρινός μειοδότης δεν υπέβαλε εξ αρχής κανένα στοιχείο που να αφορά στην συγκεκριμένη περίπτωση αποκλεισμού (μη υπαγωγή σε εκκαθάριση με δικαστική απόφαση), δεν μπορεί νομίμως να ζητηθεί μεταγενεστέρως η διευκρίνιση ή η συμπλήρωσή του, κρίνεται απορριπτέος. Και τούτο, διότι η εν λόγω εταιρεία αποδεδειγμένα υπέβαλε - ως είχε υποχρέωση - το ενιαίο πιστοποιητικό δικαστικής φερεγγυότητας, το περιεχόμενο του οποίου χρήζει επιτρεπτής συμπλήρωσης, σύμφωνα με το άρθρ. 103 παρ. 2 του ν. 4412/2016, ως ίσχυε κατά τη δημοσίευση της παρούσας διακήρυξης (22.12.2021), αφού το αρμόδιο για την έκδοσή του Πρωτοδικείο δήλωσε, χωρίς τούτο να μπορεί να

προβλεφθεί από την καθής η προσφυγή, ότι δεν έχει στη διάθεσή τα στοιχεία που απαιτούνται, προκειμένου να βεβαιώσει ότι δεν συντρέχει ο ως άνω λόγος αποκλεισμού. Ανεξαρτήτως, όμως, του γεγονότος ότι ο προσωρινός μειοδότης δεν θα μπορούσε να γνωρίζει εκ των προτέρων, εάν το πιστοποιητικό φερεγγυότητας που θα εκδοθεί από το δικαστήριο κατόπιν σχετικής αιτήσεώς του, θα καλύπτει (ή όχι) όλους τους λόγους αποκλεισμού του άρθρ. 22.Α.4. (β) της διακήρυξης, η αναθέτουσα αρχή ενέκρινε στην προκείμενη περίπτωση τα δικαιολογητικά κατακύρωσης, δίχως να ζητήσει τη συμπλήρωση της επίμαχης έλλειψης. Επίσης, ανεξαρτήτως του γεγονότος ότι - ως ο ίδιος ο παρεμβαίνων υποστηρίζει - διέλαθε της προσοχής του ότι το πιστοποιητικό δικαστικής φερεγγυότητας δεν καλύπτει τον κρινόμενο λόγο αποκλεισμού, η αρμόδια επιτροπή διαγωνισμού όφειλε να διαπιστώσει την επίμαχη πλημμέλεια, ώστε να προβεί στις οφειλόμενες ενέργειες, αφού, κατά τα παγίως νομολογιακά κριθέντα, οι αναθέτουσες αρχές δεν μπορούν να μην εφαρμόζουν τους όρους που οι ίδιες έθεσαν στη διακήρυξη (βλ. ΔΕΕ, απόφαση της 16.04.2015, υπόθεση C-278/14, SC Enterprise Focused Solutions SRL, σκέψη 27).

Εν όψει των ανωτέρω, γίνεται δεκτό ότι η Περιφέρεια Αττικής, παρά την ύπαρξη της επίμαχης έλλειψης/πλημμέλειας της προσφοράς, μη νομίμως και ανατιολόγητα έκρινε ως πλήρη τα υποβληθέντα δικαιολογητικά κατακύρωσης, διότι παρέλειψε να προσκαλέσει εγγράφως τον προσωρινό μειοδότη να συμπληρώσει την προσφορά του και πιο συγκεκριμένα, να υποβάλλει ένορκη βεβαίωση προς απόδειξη της μη συνδρομής του κρίσιμου λόγου αποκλεισμού στο πρόσωπό του, ο οποίος εν τέλει δεν αποδείχθηκε. Με βάση τα προαναφερόμενα, η προσβαλλόμενη πράξη της οικείας Περιφέρειας δέον ακυρωθεί και επομένως, ο 2^{ος} λόγος της υπό κρίση προσφυγής θα πρέπει να γίνει δεκτός.

10. Επειδή, κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, η υπό κρίση προδικαστική προσφυγή θα πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή και θα πρέπει να επιστραφεί το παράβολο που κατέθεσε η προσφεύγουσα (άρθρο 363 παρ. 5 του Ν. 4412/2016 και άρθρο 5 παρ. 5 του ΠΔ 39/2017), περαιτέρω δε, θα πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή και η ασκηθείσα παρέμβαση.

Για τους λόγους αυτούς

Δέχεται εν μέρει την προδικαστική προσφυγή.

Δέχεται εν μέρει την παρέμβαση.

Ακυρώνει την με αριθμ. 2082/20.09.2022 απόφαση της οικονομικής επιτροπής της αναθέτουσας αρχής κατά τα αναφερόμενα ειδικότερα στο σκεπτικό της παρούσας απόφασης.

Διατάσσει την επιστροφή του προσκομισθέντος παραβόλου.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στις 11 Νοεμβρίου 2022 και εκδόθηκε την 1^η Δεκεμβρίου 2022, στον Άγιο Ιωάννη Ρέντη.

Ο Πρόεδρος

Η Γραμματέας

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΟΛΗΣ

ΜΑΡΙΑ ΚΑΤΣΑΡΟΥ